

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De secundo vniuersali Consilio, vnde, & quam ob causam conuocatū sit, &
de recusatione Gregorij Theologi. Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

quantū esset Eunomij in disputando acūmē: Hic enim nō multo ante ob controuersīā, quā cum clericis suis imperāte adhuc Valēte Cyzici habuerat, ab Arrianis discessione facta priuatus agebat in Bithynia è regione Constātinopolis, ac frequēs ad eū populus traiciebat, multiq; aliunde confluebant, partim vt illum pertentaret, partim vt eius doctrinā cognoscerēt: Huius rei fama ad Imperatorē quoq; permanerat, qui iam cōueniendi eius desiderio tenebatur: Caterū Imperatrix Placilla eū studiose deprecando cohibuit. Nam cū Nicæni concilii doctrinā ipsa fidelissimē conseruaret metuebat, ne, quod consentaneum videbatur, maritus colloquio circūuentus in illius sententiā deslecter: Vigente autē adhuc vtrinq; huiusce contentionis studio, episcopis iis, qui Constātinopoli versabantur, palatiū imperatoris salutādi gratia (vt moris erat) frequentātibus, etiā senex quidā, cum his vnā venisse dicitur, ignobilis oppidi sacerdos, simplex ac nullo rerum vsu tritus, sed in diuinis apprimē cordatus: Cum autem ceteri candidē admodū ac religiosē imperatorē consalutassent, etiā sacerdos senex ipsum cōsimiliter salutauit, filio verò Imperatoris qui patri affidebat, æqualē honorē nō exhibuit, sed propius accedens veluti puero, salue inquit fili, simulq; caput illi digito demulcebat. Commotus igitur ira Imperator, & quasi ob iniuriā filio factam indignatus, quem ille non æqualiter honorasset cum patre, foras exturbari cū contumelia senem iussit: Ille verò cū raptaretur, conuersus, ad hunc inquit modū Imperator existima, & cœlestem quoq; patrem excandescere in eos, qui filium cum patre non æqualiter honorant, & genitorē inferiorē nuncupare audent: delectatus hoc dicto Imperator, senē reuocat, & veniam precatus verē illum locutum esse confitetur. Firmior itaq; factus, eos, qui ab hoc diuersum sentirent non admisit, contētionēs etiā & conuentionēs in foro haberi vetuit, & vt de essentia ac natura Dei solito more disputare tutū deinceps nō esset, effecit, lata in eā rem lege & cōstituta pœna.

*De secundo vniuersali Concilio, vnde, &
quam ob causam conuocātū sit, & de
recusatione Gregorij Theologi.*

X. iiii

Caput

Breui deinde Cōcilium Episcoporum sibi consentiē-
tium conuocauit. partim vt Nicæni concilii decreta
confirmarentur, partim vt ordinaretur aliquis, qui Con-
stantinopolitanæ sedis episcopatum administraret. par-
tim etiam quòd existimaret eos, qui Macedoniani appel-
lantur, cum ecclesia catholica posse conciliari: Nam &
hos quoque, vt qui grauius admodum, quantum ad hu-
ius quidem doctrinæ quæstionem attinet, à catholicis dis-
siderent, conuocauit: Conuenerunt igitur ex his, qui Tri-
nitatem consubstantialem profitebantur, circiter centum
& quinquaginta, ex ijs qui Macedonij sectabantur hære-
sim, sex ac triginta, quorum plurimi ex ciuitatibus ad Hel-
lespontum sitis erant: His præerant Eleusius Cyzici, &
Marcianus Lampfaci Episcopus: cæteris verò Timothe-
us Alexandrinæ sedis antistes, nō ita pridem defuncto fra-
tri suo Petro suffectus, & Meletius Antiochiæ episcopus,
qui nuper admodum Constantinopolim ob Gregorii ordi-
nationem venerat, & Cyrillus episcopus Hierosolymo-
rum ductus tum pœnitentia, q̄ antea Macedonianæ opi-
nionis sectator extitisset: Cum his autem erant Aschoni-
us Thessalonicensis, & Diodorus Tharsensis, & Acacius
Bercæensis: qui quidem omnes cum decreti in Nicæno
concilio cōfirmati approbatores essent, eos qui cum Eleu-
sio erant obtestābatur, vt suæ sententiæ subscriberent, in me-
moriam illis redigentes ea, quæ ad Liberium per legatos
Eustachium Syllanum, ac Theophilum scripsissent, & cō-
testati essent, vt diximus: Cæterum illi, cum se nunquam
filium patri cōsubstantialem asserturos palam affirmassent,
quamuis diuersa confessioni suæ apud Liberium factæ di-
cerent, recesserunt, & eos qui in vrbe secum sentiebant,
scripto monuerunt, ne concilii Nicæni decretis subscribe-
rent: Reliqui ergo Constantinopoli remanentes consul-
tabant, cui nam potissimum istius vrbis cathedra commit-
teretur. Dicitur autem imperator Gregorium ob vitam
atque doctrinam admiratus dignum sensuisse hoc præsu-
latu. eiusq; iudicium concilij quoq; partem maximā, quæ
integritatem viri suspiceret, approbasse. Ipsum etiam Gre-
gorium

gorium ab initio statuiffe primatum ecclesiæ Constantino politanæ suscipere, sed postquam sensisset, quosdam, præsertim ex Aegyptijs esse refragaturos, fuisse auersatû: Proinde mihi cum in omnibus alijs hunc sapientissimum virum, tum in præsentî hoc negotio non minimè mirari subit: neque enim propter eloquentiam fastu intumuit, neque inanis gloriæ causa principatum affectauit eius ecclesiæ, quam ipse susceperat tum, quum interitus periculo illa laboraret. Siquidem reposcentibus episcopis depositû reddidit, nihil de multis laboribus suis, nihil de periculis conuestus quæ sustinuit, dum comminus pugnaret cum sectis. Atqui dolere nulli poterat illum manere Constantinopolis episcopum, quia alius ibi tum non erat, præsertim cum etiã Nazianzi alius episcopus ordinatus esset: Nihilominus tamen synodus & patrias leges, & ecclesiasticâ ordinationem obseruans, quod dederat, à volente recepit, nihil reuerita viri tanti prærogatiuam: Quanquam autem Imperatori ac sacerdotibus ista consultatio velut ob rem maximi momenti suscepta vnicè cordi esset, insuperque mandaret imperator, vt diligens fieret inquisitio, quo vir inueniretur quàm maximè probus & integer, cui amplissimæ ac regiæ vrbs summum sacerdotium concredi oporteret, Synodus tamen idem propositum non habuit, singuli enim ex necessarijs suis aliquem cupiebant ordinari.

De electione Nectarij in episcopum Constantinopolitanum, & cuius fuerit, & quibus moribus. CAPVT VIII.

EO tempore Nectarius quidam Tarsensis è Cilicia splendidissimo senatorii ordinis gradu ortus, Constantinopoli morabatur: Is iam accinctus ad iter in patriam, Diodorû Tarsi episcopum conuenit, vt literas peteret si quas ille scribere vellet: Meditabatur autem Diodorus tum fortè secum, quènam potissimum ipse ad electionem tam seriam proponere deberet, & intuitus Nectarium, dignum episcopatu censuit, ei que statim tota mente addictus fuit, cum propter caniciem viri, & vultum sacerdote dignum, tum propter suauitatem morum. Itaque velut aliud agens eum ad Antiochiæ episcopum adduxit,